

**ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОЕЗІЇ ІВАНА ФРАНКА
У КАМЕРНО-ВОКАЛЬНІЙ ТВОРЧОСТІ
УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ**

**(на прикладі циклів «Зів'яле листя» Ігоря Соневицького
та «П'ять пісень на слова Івана Франка»
Валентина Сильвестрова)**

Грабовська Оксана Степанівна, старший викладач кафедри загального та спеціалізованого фортепіано Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка, м. Львів, email: oksanagrabovska@icloud.com

Інтерпретація поезії Івана Франка у камерно-вокальній творчості українських композиторів (на прикладі циклів «Зів'яле листя» Ігоря Соневицького та «П'ять пісень на слова Івана Франка» Валентина Сильвестрова).

Стаття присвячена осмисленню стилевих підходів до інтерпретації поезії Івана Франка, продемонстрованих у камерно-вокальній творчості Ігоря Соневицького та Валентина Сильвестрова.

Аналіз циклів солоспівів композиторів на слова І. Франка здійснено вперше, що визначає наукову новизну і цінність даної статті.

У завдання статті входить: означити основні засади інтерпретації українськими композиторами та виконавцями поезії Івана Франка у камерно-вокальних творах, розглянути цикли солоспівів Ігоря Соневицького «Зів'яле листя» (слова Івана Франка) та Валентина Сильвестрова «П'ять пісень на слова Івана Франка», висвітлити інтерпретації творів українських композиторів на слова І. Франка виконавцями в Україні, Західній Європі, Америці, Канаді.

У дослідженні використовується комплексний метод вивчення інтерпретації українськими композиторами та виконавцями поезії Івана Франка, що включає у себе елементи культурологічного підходу, музикознавчий та комперативний методи.

Стаття включає у себе висновки, у яких розкриваються особливості прочитання поезії Івана Франка у камерно-вокальній творчості Ігоря Соневицького та Валентина Сильвестрова відповідно до різних історичних, культурологічних реалій, сучасної музикознавчої науки, концентруючись на частковому, проте істотному прояві, як втілення поезії Івана Франка у українській камерно-вокальній музиці.

Ключові слова: інтерпретація, поезія, українські композитори, українські виконавці, вокальний цикл, солоспіви.

Постать Івана Франка в українській та світовій культурі є настільки багатогранною, що вчені різних галузей виявлятимуть і знаходитимуть все нові аспекти для осмислення його творчої спадщини. Якщо франкознавство, як окрема галузь українознавчих студій, має свою вже більш ніж столітню історію, то музичне франкознавство обмежується не таким значним об'ємом наукових досліджень, і більшість з них припадає на другу половину ХХ ст. Марія Загайкевич досліджувала зв'язок літератури і музики у праці «Іван Франко і українська музика». Станіслав Людкевич, Василь Витвицький, Ярема Якуб'як, Юрій Ясіновський також присвячують наукові статті окремим аспектам творчості Івана Франка. З статей А. Рудницького, М. Загайкевич, Ю. Ясіновського та інших можна зробити висновок про те, що І. Франко своїми статтями та розвідками на музичні теми закладав основи українського музикознавства, фольклористики, їх методологію, одним із перших стояв на позиціях професіоналізації музичної творчості. Проте питання адаптації поезії Івана Франка в українській камерно-вокальній музиці, як однієї з надзвичайно плідних сфер взаємодії – поетичної і музичної, залишаються мало висвітленими. Це обумовило мету статті, а саме, осмислити нові стильові підходи щодо інтерпретації поезії Івана Франка в українській музиці, представлені у камерно-вокальній творчості Валентина Сильвестрова. У статті вирішуються такі завдання: 1) узагальнюються основні засади інтерпретації українськими композиторами та виконавцями поезії Івана Франка у камерно-вокальних творах; 2) розглядаються цикли солоспівів Ігоря Соневицького «Зів'яле листя» (слова Івана Франка) та Валентина Сильвестрова «П'ять пісень на слова Івана Франка»; 3) висвітлюються інтерпретації творів українських композиторів на слова І. Франка виконавцями в Україні, Західній Європі, Америці, Канаді.

Актуальність даної статті обумовлена необхідністю осмислення інтерпретації поезії Івана Франка у камерно-вокальній творчості Ігоря Соневицького та Валентина Сильвестрова відповідно до різних історичних, культурологічних реалій, сучасної музикознавчої науки, концентруючись на частковому, проте істотному прояві, як втілення поезії Івана Франка в українській камерно-вокальній музиці.

Лірична драма «Зів'яле листя» вражає внутрішньою сконцентрованістю ліричного чуття, тонкою грою емоцій та їх мінливістю. Це виявляється у постійній зміні метру, рими, ритму. Драма наповнена віршами розповідного, медитативного, описового характеру, імітації народної пісні. Саме тому лірика «Зів'ялого листя» притягувала і

притягує увагу композиторів. Вірші «Не минай з погордою...». «Безмежне поле...», «Ой ти, дівчино, з горіха зерня...», «Як почуєш вночі...», «Твої очі, як те море...», «Я не кляв тебе, о зоре...», «Зелений явір, зелений явір...», «Я не тебе люблю, о ні...», «Червона калино...», «Ой ти, дубочку кучерявий...», «Ой жалю, мій жалю...», «Чого являєшся мені...», «Отсе тая стежечка...», «Сипле, сипле, сипле сніг...» та інші.

Пісні ліричної драми це три частини (три «жмутки» зів'ялого листя). Від себе зазначимо, що часті звернення композиторів саме до ліричної драми «Зів'яле листя» не випадкові. Іван Франко свої ліричні пісні назвав найсуб'єктивнішими з усіх, від появи автобіографічних поезій Тараса Шевченка, але «найбільш об'єктивними у способі малювання складного людського чуття» [3, с. 46]. Вже сама форма текстів, здавалося, була покликана до музичного втілення. Переважно – це невеликі вірші, які досконало відповідають засадам камерно-вокальної лірики, формі солоспіву.

За Франком, враження музики «безмірно багатше, інтенсивніше і сильніше, ніж враження поезії», хоча поезія володіє більшим арсеналом засобів мистецького впливу [3, с. 90]. Увага до музичних прийомів у поетичному мовленні органічно входить у дослідницький інструментарій І. Франка, який цінував у поезії передусім емоційність, інтенсивність чуття, здатність порушувати всі «регістри нашого душевного інструменту» – як «нижчі», чуттєво-емоційні, так і «горішні», «де чуття межує з рефлексією...» [3, с. 86] Як літератор І. Франко часто вдавався в поетичних текстах до таких суто музичних прийомів, як наростання і спад сили звуку, мажор і мінор, ритміка, звукопис. Увага цих прийомів дозволяла йому давати узагальнені характеристики поетичних систем, перевагу в них тієї чи іншої настроєвої тональності, давала змогу виділяти ключові мотиви й образи на яких вибудовуються тексти, та фіксувати найважливіші прикмети його стилю.

В оточенні Івана Франка було немало музикантів, серед яких, передовсім, варто згадати Миколу Лисенка, а також відзначити значний вплив поета на юного Станіслава Людкевича. Власне згадані композитори, безпосередньо знайомі з геніальним митцем, створюють свій своєрідний варіант музичного прочитання поезії І. Франка і дають поштовх до подальших найрізноманітніших трансформацій його образів. В цілому на тексти Івана Франка написано велика кількість музичних творів. Борис Лятошинський і Георгій Майборода, Денис Січинський і Василь Барвінський, Кирило Стеценко і Анатоль Кос-Анатольський, Богдан Янівський і Іван Карабиць, Вік-

тор Камінський і Мирослав Скорик, Леся Дичко і Валентин Сильвестров – кожен із видатних українських національних митців по своєму прочитував поезику Франка.

Твори для голосу в супроводі фортепіано на слова Івана Франка також представлені у творчості Остапа Бобикевича в Німеччині, Володимира Грудина, Олександра Омельського, Миколи Фоменка, Василя Шутя, Антіна Рудницького у США, Андрія Гнатишина в Австрії.

Видатними інтерпретаторами солоспівів на слова Івана Франка були відомі світові виконавці. Українсько-шведський оперний та концертно-камерний співак (драматичний тенор) і педагог Модест Менцинський – блискучий інтерпретатор українських народних пісень і творів М. Лисенка. Серед останніх, окрім творів на слова Т. Шевченка виконував і твір «Розвійтеся з вітром...» на слова І. Франка. Чудово, за висловом М. Колесси «з винятковим пієтетом», виконував співак твори галицьких композиторів, зокрема, «Як почувеш вночі» Д. Січинського, а С. Людкевича схвилювало виконання іншого романсу Д. Січинського – «Розжалобилася душа моя» (на сл. І. Франка). В останній свій приїзд із Швеції до Львова та Коломиї у 1928 році М. Менцинський співав у супроводі Василя Барвінського романси Д. Січинського «Із сліз моїх, любко, постало багато квіток» (Гейне – І. Франко) і «Як почувеш вночі». Останній солоспів співак записав 1910 року у Стокгольмі на платівку.

До Франкового ювілею в 1936 році Нестором Нижанківським для українського оперного та концертно-камерного співака Михайла Голинського (драматичний тенор) був написаний солоспів «Поклін тобі, зів'яла квітко». З Нестором і Остапом Нижанківським, а також Олексом Бобикевичем, родиною Колессів, Остапом Бобикевичем, Івана Франка познайомив його друг зі Стрия Юрій Федькович (письменник, вчитель Стрийської гімназії, редактор журналів «Нива», «Русь»).

З нагоди ювілею для відомої оперно-камерної співачки Марії Сокіл Василь Барвінський на замовлення Ювілейного комітету написав два романси у супроводі оркестру «Ноктюрн» і «Сонет». Марія Сокіл заспівала романси на ювілеї, а виїхавши до США та продовжуючи співочу кар'єру, вокалістка виконувала їх для українського слухача.

Світогляд видатної української оперної та камерної співачки (лірико-драматичне сопрано) Соломії Крушельницької формувався певним чином під впливом Івана Франка, з яким підтримувала дружні стосунки. У 20-х роках прославлена співачка двічі виступала перед українськими громадами у США та Канаді, де виконувала солоспівів на слова І. Франка.

Визначний український оперний співак (ліричний тенор), представник італійської школи бельканто Олександр Мишуга багато виступав у концертах, присвячених ювілеям Т. Шевченка, І. Франка. Його єднала щира дружба з поетом, саме завдяки його матеріальній підтримці світ вперше в 1896 році побачила збірка «Зів'яле листя».

У камерно-вокальній музиці середини ХХ століття особливе місце займає цикл солоспівів для баритона у супроводі фортепіано на вірші І. Франка **Ігоря Соневицького** «Зів'яле листя». До нього ввійшли три контрастні за настроєм твори написані протягом трьох років у ранній період творчості композитора – «Хоч ти не будеш квіткою цвісти» (1953), «Твої очі» (1954) та «Неперехідним муром» (1955). Мирослав Скорик вважає, що вони належать до кращих зразків української музики в цьому жанрі, базуються на традиціях української пісні, побутового романсу, зокрема галицького, переосмислюють творчість українських класиків цього жанру – Миколи Лисенка і Станіслава Людкевича. Відчувається тут і вплив відомих німецьких композиторів Р. Шумана, Р. Штрауса [6, с. 5].

Водночас І. Соневицький виявляє у циклі індивідуальні, неповторні риси. Тематичний матеріал є легким для сприйняття, а гармонічна мова при загальній класичності вирізняється яскравими і несподіваними зворотами. Для солоспівів циклу на вірші І. Франка композитор обирає глибоку філософську музику, яка водночас є «майстерно-вокальною – композитор прекрасно знає природу співу, відчуває виразовість відповідних регістрів, яскравість кульмінацій, природність вокальної фрази і дихання» [6, с. 5]. Аналізуючи дані солоспіви музикознавець Стефанія Павлишин підкреслює глибокий трагізм першого, оптимізм, ясність другого та мінливість настроїв поетичного оспівування втраченої коханої у третьому. Композитор використовує у структурі наскрізність з видозміненою тричастинністю у солоспіві «Неперехідним муром», а настрої безвиході і невпевненості тут створює опора на альтеровану субдомінантову функцію [5]. Центральна точка циклу «Твої очі» є його оптимістичною опорою, ствердженням позитиву, надії. В музиці образ очей «як те море, супокійне, світляне», «мов криниця чиста на перловім дні» поєднує риси раннього романтизму з класичною ясністю. Широко розгорнений солоспів «Хоч ти не будеш квіткою цвісти» у наскрізній формі є послідовним розкриттям чудового поетичного тексту. Безупинна, широко розлита мелодійна лінія вокалу розгортається у ваганнях, мінливість спостерігається і у темпі, і у динамічних відтінках.

До ювілею Каменяра в 1966 р. композитором написано ще два солоспіви для сопрано на слова поета – «Знов прийде час» та «Нехай і так».

У репертуарі багатьох українських концертних співаків діаспори звучали солоспіви на слова І. Франка. Українсько-американський оперний та концертно-камерний співак Ігор Зайферт (тенор) на американських фірмах записав на грамплатівки солоспіви Д. Січинського «Із сліз моїх», «Як почувеш вночі». Український оперний і концертно-камерний співак у Канаді Йосип Гошуляк (бас) брав участь у ювілейних Франкових концертах, в репертуарі виконував солоспів Д. Січинського «Як почувеш вночі».

Проте, маємо ще один зразок з циклу «Зів'яле листя» на слова Івана Франка в українській камерній вокальній музиці – відомого українського композитора Валентина Сильвестрова. Це п'ять пісень на слова Івана Франка: «Твої очі», «Ой ти, дівчино», «Розвійтеся з вітром», «Сипле сніг», «Хоч ти не будеш цвіткою цвісти». Останнім часом композитор часто звертається до поетичних текстів, на які вже створені шедеври класичної музики. Але Сильвестров трактує тексти не так, як це роблять інші композитори. Валентин Сильвестров пояснює: «Там виникає таке відчуття, що персонажі віршів співають цю тему. А мені видається, що у мене вірш співає сам за себе... мені видається, що музика ніби аналізує полотно вірша, не емоції, а самої мови. При цьому під час аналізу мови спливає і емоція, можливо, і пейзажна замальовка».

Це короткі, своєрідні вокально-психологічні мініатюри, замальовки, лаконічні форми, які композитор прагне наповнити глибоким змістом, але через аскетичне у своїй основі спрямування думки на досягнення максимально можливої виразності, «... не з тим, щоб вигнати звідти все велике і надрозумне, а для того щоб це велике і надрозумне виступило дійсно на межі можливого для людини його пізнання» [4, с. 315], що й впливає на розуміння ним самого процесу творчості. Його світосприйняття найдоцільніше буде назвати ліричним. В загальному ліричному русі безліч відтінків – від споглядання до драматичної експресії. Спостерігається й драматизм, але внутрішній, рідко проривається для показу. Він пише на межі тиші і споглядання, за словами Лідії Гінзбург, – це та лірика, «що веде розмову про значне, високе, прекрасне... свого роду експозиція ідеалів і життєвих цінностей» [1, с. 8].

Як «медитація на самоті при повному концертному залі», за рецензією Наталії Кашкадамової, постає виконання музики В. Сильвестрова Йожефом Ермінем. Він особливу увагу звертає на розвиток

звукоколеристичних засобів, а «різноманіття тихих звучностей видається у піаніста безмежним» [2, с. 264].

Щоб правильно донести універсальний стиль музики Сильвестрова до слухача, треба з увагою віднестись до запропонованої композитором нової виконавської естетики. А це деталізація нюансів темпу, динаміки, на рівні із значенням інтервалів і довжин. Тонка поліритмічна канва пісень створює відчуття тендітності, прозорості образу. Важливо, що мікровідтілки виставляються автором одночасно із створенням музичного тексту, підкреслюючи, що це не просто прикраса, а повноправний компонент, всі деталі їх дотримання обговорюються з виконавцями. «Останнім часом – стверджує композитор, – я найпродуктивніше працював із сопрано Інною Галатенко і піаністом Романом Репкою. В Інни чудовий, свіжий голос, але в моїй музиці йому ніде розгорнутися: я завжди прошу співати «півголосом». І вона одна з небагатьох, кому вдається знайти компроміс між своєю природою і вимогами композитора. Вірші дістають вільну, саме змістову інтерпретацію, не сковану формами суто музичного формотворення.

5 листопада 2010 року цикл прозвучав у Мюнхені у виконанні Вікторії Лук'янець (Відень) – сопрано та Фрітса Кампа – бас-баритон (Нідерланди) у фортепіанному супроводі Тараса Ященка.

А 18 травня 2014 р. «П'ять пісень на слова Івана Франка» були виконані у Львові у Палаці Потоцьких Інною Галатенко (сопрано) та Олегом Безбородьком (фортепіано). Концерт відбувся в атмосфері старовинного палацу. Захоплена публіка була вдячною за можливість відчутти глибину і багатоплановість творчого простору музики Валентина Сильвестрова та поезії Івана Франка.

У розглянутих циклах Ігоря Соневицького і Валентина Сильвестрова на вірші з ліричної драми «Зів'яле листя» Івана Франка спостерігається різний спосіб оперування поетичним матеріалом, індивідуально відображеним у пошуках кожного композитора. Риси раннього романтизму з класичною ясністю у циклі Ігоря Соневицького, яскравою імітацією народної пісні та галицького побутового романсу, сконцентрованістю ліричного чуття. І на противагу, аскетичне у своїй основі спрямування думки на досягнення максимальної внятності, свіжості, відчуття тендітності, прозорості образу у піснях циклу В. Сильвестрова. Поезія Івана Франка у поєднанні з музикою В. Сильвестрова з новою силою стає актуальною сьогодні, набуваючи нового характеру і нового бачення.

Складний спосіб поетичного висловлювання, науковий тип мислення Івана Франка вимагали від композиторів, що зверталися до

його поезії, нових засобів інтонаційного висловлювання. Так, Іван Франко часто у своїх творах піднімав питання національної історії крізь призму загально-філософських сюжетів, біблійних, східних та давньогрецьких. При цьому, зауважимо, що українські композитори, які зверталися до поезії Івана Франка, відображали різні стильові аспекти. У ХХ столітті композитори ставили акцент на драматично-романтичних втіленнях, вибираючи поезію з відповідною тематикою: особистісна, любовна лірика, пейзажна тематика. Кінець ХХ – початок ХХІ століття було висунуто інші вимоги, з урахуванням інших естетичних віянь, проте психологізм, заглиблення у сферу інтимної лірики з прагненням передати найтонші нюанси почуттів все ж залишаються провідними для українських композиторів. Вони розкривають ускладнено-філософське прочитання поезії, звертаються до багатозначності поетичного висловлювання, поєднують пісенність з декламаційністю. Це інспірувало багатогранні звукові інтерпретації текстів Івана Франка сучасними композиторами.

Література

1. Гінзбург Л. Про лірику / Л. Гінзбург. – Л.: Радянський письменник, 1974. – 320 с.
2. Кашкадамова Н. Б. Про шляхи розвитку львівської піаністичної школи // Фортепіанне мистецтво у Львові: Статті. Рецензії. Матеріали. / Н. Кашкадамова // – Тернопіль: СМП АСТОН, 2001. – 400 с.
3. Колесник П. Художня творчість Івана Франка (вступна стаття). Іван Франко. Твори в двох томах / П. Колесник // – Київ: Видавництво художньої літератури «Дніпро», 1981. – С. 3–32.
4. Малахов В. Думки про творчість / В. Малахов // СΥΜΠΟΣΙΟΝ: Зустрічі з Валентином Сильвестровим / Алла Вайсбанд, Константин Сигов (упорядники). – К.: Дух і літера, 2012. – 408 с.
5. Павлишин С. Ігор Соневицький / С. Павлишин. – Львів: БаК, 2005. – 119 с.
6. Скорик М. Слово про композитора І. Соневицького / М. Скорик // Соневицький І. Солоспів: для голосу і фортепіано – Київ: Музична Україна, 1993. – С. 5–6.
7. Франко І. Із секретів поетичної творчості / І. Франко // Іван Франко. Зібрання творів у 50-ти томах. Т. 31 – К.: Наукова думка, 1981. – С. 45–119.
8. Юсипей Р. Композитор Валентин Сильвестров: «Будь-якого генія можна довести до безживного... » / Р. Юсипей // «Дзеркало тижня. Україна» – № 22 – 13 червня. – 2008.

References

1. Ginsburg L. (1974). *Pro Liricu* [About lyrics]. Lviv: Radyanskiy pismennyk [in Ukrainian].

2. Kashkadamova N. B. (1980). Pro shlyahy rozvytku lvivskoyi pianistychnoyi shkoly. [The ways of development of the Lviv piano school]. Fortepianne mystectvo u Lvovi: Statti. Recenzii. Materialy. [Piano art in Lviv: Articles. Reviews Materials]. Ternopil: SMP ASTON [in Ukrainian].
3. Kolesnyk P. (1981). Hudozhnya tvorchist Ivana Franka (vstupna stattia) [Artwork of Ivan Franko (introductory article)]. *Ivan Franko*. (Vols. 1-2). Kyiv: Vydavnytvo hudozhnoi literatury «Dnipro» [in Ukrainian].
4. Malakhov V. (2012). Dumky pro tvorchist [Thoughts on creativity]. *ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ: Zustrici z Valentynom Silvestrovym* [ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ: Conversations with Valentin Sylvestrov]. Kyiv: Dukh i litera [in Ukrainian].
5. Pavlyshyn S. (2005). *Igor Sonevycky*. Lviv: BaK [in Ukrainian].
6. Skoryk M. (1993). Slovo pro kompozytora I. Sonevyckogo [Story about the composer I. Sonevitskyi]. In I. Sonevycky. *Solospivny dlia golosu i fortepiano* [Solo pieces for voice & piano]. Kyiv: Muzychna Ukraina [in Ukrainian].
7. Franko I. (1981). Iz sekretiv poetychnoi tvorchosti. In Ivan Franko. *Zibrannia tvoriv v 50 tomakh*. [Collected works in 50 vols.]. Vol. 31. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
8. Yusyep R. (2008, 13 June). Kompozytor Valentyn Silvestrov: “Bud-yakogo geniia mozha dovesty do bezzhyvnoho...” [Composer Valentin Sylvestrov: “Any genius can be brought to the non-living ...”]. *Dzerkalo tyzhnia. Ukraine*, № 22 [in Ukrainian].

Грабовска Оксана Степановна, старший преподаватель кафедры общего и специализированного фортепиано Львовской национальной музыкальной академии им. Н. В. Лысенко, г. Львов, email: oksanagrabovska@icloud.com

Интерпретация поэзии Ивана Франко в камерно-вокальном творчестве украинских композиторов (на примере циклов «Увядшие листья» Игоря Соневицкого и «Пять песен на слова Ивана Франко» Валентина Сильвестрова).

Статья посвящена осмыслению стилевых подходов к интерпретации поэзии Ивана Франко, продемонстрированных в камерно-вокальном творчестве Игоря Соневицкого и Валентина Сильвестрова.

Анализ циклов романсов композиторов на слова И. Франко осуществлено впервые, что определяет научную новизну и ценность данной статьи.

В задачу статьи входит: обозначить основные принципы интерпретации украинскими композиторами и исполнителями поэзии Ивана Франко в камерно-вокальных произведениях; рассмотреть циклы романсов Игоря Соневицкого «Увядшие листья» (слова Ивана Франко) и Валентина Сильвестрова «Пять песен на слова Ивана Франко»; осветить интерпретации произведений украинских композиторов на слова И. Франко исполнителями в Украине, Западной Европе, Америке, Канаде.

В исследовании используется комплексный метод изучения интерпретаций украинскими композиторами и исполнителями поэзии Ивана

Франко, что включает в себя элементы культурологического подхода, музыковедческий и комперативный методы.

Статья включает в себя выводы, в которых розкрываются особенности прочтения поэзии Ивана Франко в камерно-вокальном творчестве Игоря Соневицкого и Валентина Сильвестрова в соответствии с разными историческими, культурологическими реалиями, современными музиковедческими науками, концентрируясь на частичном, однако существенном проявлении, как воплощение поэзии Ивана Франко в украинской камерно-вокальной музыке.

Ключевые слова: интерпретация, поэзия, украинские композиторы, украинские исполнители, вокальный цикл, романсы.

Hrabovska Oksana Stepanivna, docent of general and specialized piano
M. V. Lysenko Lviv National Music Academy, Lviv
e-mail: oksanagrabovska@icloud.com

Interpretation of Ivan Franko's poetry in chamber and vocal works of Ukrainian composers (for example cycles "Withered Leaves" by Igor Sonevtskyi and "Five Songs to words by Ivan Franko" by Valentyn Silvestrov).

The article is devoted to trying to understand the stylistic approaches to the interpretation of Ivan Franko's poetry demonstrated in Igor Sonevtskyi's and Valentin Silvestrov's chamber and vocal works.

Analysis of solo singing cycles of composers to Ivan Franko's words performed for the first time, defining scientific novelty and value of the article.

The purposes of the article are to mark the basic principles of interpretation of Ivan Franko's poetry by Ukrainian composers and performers in chamber and vocal works, consider the cycles of solo singing by Igor Sonevtskyi "Withered Leaves" (the words of Ivan Franko) and Valentin Silvestrov "Five Songs to words by Ivan Franko", highlight the interpretation of Ukrainian composers' works to the words of Ivan Franko by performers in Ukraine, Western Europe, America and Canada.

The study used a comprehensive method of studying interpretations of Ukrainian composers and performers of Ivan Franko's poetry, which includes elements of the cultural approach, comparative and musicological methods.

The article includes the conclusions, which showed up: special features of reading Ivan Franko's poetry in Igor Sonevtskyi's and Valentin Silvestrov's chamber and vocal works according to various historical and cultural realities, modern musicological science concentrating on partial but significant demonstration of the embodiment of Ivan Franko's poetry in Ukrainian chamber and vocal music.

Keywords: interpretation, poetry, Ukrainian composers, Ukrainian performers, song cycle and solo singing.

Стаття поступила до редакції 15.03.2017 р.
